

легендаренъ пълководецъ генералъ М. Д. Скобелевъ, комуто по царска заповѣдъ бѣ отредено въ тоя исторически моментъ съ рускитѣ войски да прѣвземе съ пристѣпъ неприятелскитѣ позиции — „Зеленитѣ гори“ — задача главоломна за обикновенъ военачалникъ, но не и за страшния генералъ Скобелевъ, прозванъ отъ неприятеля „Бѣлия Генералъ“. Неравния бой въ тоя знаменитъ день за прѣвзема-нето на Плъвенъ се води подъ личното наблюдение на Царя, който застаналъ на една малка ржтлина, наречена отъ тогава „Царски валикъ“, обиколенъ отъ своята блѣскава свита, въ продължение на нѣколко часа наредъ подъ студения есененъ дъждъ и съ трепетно вълнение очакваше изхода на кървавата драма. . . Чутовниятъ генералъ Скобелевъ вече пристѣпи къмъ изпълнение на възложената нему задача; той почна да атакува непристѣпнитѣ Кришински редути, издигнати при Ловчанский пѣтъ. По даденъ сигналъ рускитѣ храбреци трѣгватъ напрѣдъ бодро и спокойно. Милиони куршуми и хиляди гранати хвърляни съ неописуема яростъ отъ засѣднатитѣ въ своитѣ траншеи и укрѣпени позиции Османъ-пашови войски, засипватъ пѣтя на атакующитѣ. Разкалянитѣ отъ непрѣстанния студенъ дъждъ полета задържатъ настѣплението на всѣка крачка. Невъобразимъ екогъ отъ пушечни и топовни гърмежи пълни мъгливия есененъ въздухъ. Разрушение и смъртъ владѣе на всѣка стѣпка! Но за настѣпващитѣ герои спира-нѣма. Покривайки съ мъртви и ранени другари почти всѣка педя неприятелска земя, тѣ отчаяно се хвър-лять срѣщу първитѣ редове турски траншеи и въ единъ мигъ ги завладѣватъ. Кришинскитѣ височини, стратегическия ключъ на Османъ-пашовото разполо-жение, още рано прѣзъ деня падатъ въ Скобелевитѣ